

“Amb l’Estanislau puc dir veritats d’una manera diferent”

És època de lliuraments de premis. Us hi sentiu còmode, dins aquest món de reconeixements i guardons?

—Intento esquivar aquesta mena de gales de, em fan molta mandra.

—Els premis Enderrock d’enguany han reconegut el boom de la música d’autor en català. Penseu que n’hi ha per a tant?

—Com passa sempre, es magnifiquen les coses. No crec que n’hi hagi per a tant. És clar que ara qualsevol té un ordinador i un *myspace* i pot fer música i promoure-la. Hi ha molts grups i cantants, però també n’hi ha de molt dolents. Quan hi havia el rock català semblava que era el màxim, i ara resulta que és una merda. Veus, en això sí que hi estic d’acord!

—El rock català ha venut molts discos...

—No era original, sinó una còpia del que feien a l’estranger traslladada aquí. Era una cosa més política i estètica que no pas musical. Els qui vam patir el rock català quan érem joves i ara ens surt fer una cosa diferent resulta que som molt bons. Simplement vam quedar-ne farts i vam voler fer alguna cosa que s’escapés de tot allò que s’havia fet abans.

—I d’aquí sorgeix un projecte com el de l’Estanislau Verdet.

—L’Estanislau és un projecte paral·lel per fer una mica el burro, per passar-s’ho bé, per dir veritats de manera diferent. Em serveix per a fer allò que em ve més de gust i jugar amb tots els estils musicals. L’Estanislau em permet de fer des d’un vals fins a un *reggaeton*.

—Per què aquest nom artístic?

—Per diferenciar-lo i perquè la gent que em seguia com a Pau Vallvé no es confongués. Amb l’Estanislau m’escapo de les etiquetes; és un projecte de productor que no té més estil que criticar la vida en general. És un projecte molt dispar, sense coherència.

Pau Vallvé (Barcelona, 1981) comença les actuacions per presentar el seu segon disc, ‘L’all ho és tot pels anglesos’. Després d’omplir la sala Apolo de Barcelona, Pau Vallvé continuarà amb el cicle de concerts a Manresa i a Calaf.

SERGÍ GÓMEZ

—Un projecte que, a més, és el fundador del *lletgisme*. En què consisteix?

—Fa dos anys que vaig començar una croada contra la gent *guai* de Barcelona, contra el moviment de la Barcelona *fashion* en què tot és estètica i aparences. Però al mateix temps em feia ràbia la gent que va contra tot, seguint aquesta actitud tan humana i tant estúpida (que són sinònims) de voler fer allò que ningú fa.

—I vau triar ser lleig, en comptes de *guai*.

—Sí, bé, no deixa de ser un punt de partida molt surrealista que em permet de dir allò que vull. En el fons és una crítica de la gent que sempre es des-

marca. És una crítica de la crítica, com un peix que es mossega la cua. Tot es va anar fent gran: discogràfiques, mànagers, webs [www.estanislauverdet.com], fans...

—D'aquest esperit crític ja n'han nascut dos discos. Ara feu la ronda d'actuacions per presentar el segon, *L'all ho és tot pels anglesos*. Com respon el públic?

—La presentació la vam fer a l'Apolo, i de poc que no l'omplim. Realment, amb l'Estanislau hi ha tot un grup de fans ben muntat. No em puc queixar de la manera com respon la gent en cap dels projectes que vaig fent. Tot i això, *U_mä* és aquell en què tenim més èxit.

—És el grup que teniu amb la vostra parella, la Maria Coma.

—Això mateix. De fet, toquem molt més amb *U_mä* que no pas amb l'Estanislau. És una música que, tot i ser en català, per la lletra i per l'estil és molt més internacional. L'Estanislau, en canvi, només el podem tocar aquí, només s'entén en la proximitat. O ets un malalt de l'Estanislau o no l'escoltes.

—Així doncs, us passeu el dia envoltat de música.

—Mai tan ben dit, perquè em passo des de les 9 del matí fins a les 9 del vespre fent música.

—Només vostra o també de més grups?

—Bàsicament, la meua feina és de productor d'uns altres grups. Em guanyo la vida en això. He d'enregistrar les meves coses a la nit, si tinc temps, o a les vacances. Això de l'Estanislau és una mena de *hobby*; no m'hi guanyo pas la vida, cantant. Tant de bo pogués! La realitat és que molt poca gent s'hi acaba guanyant la vida, per més que ho vulguin fer veure.

—La vostra faceta de cantant us ajuda a entendre els problemes que sovint hi ha entre grup i productor?

—Fer de productor significa buscar el

millor so per a cada grup. És anar proposant sobre la marxa com enfocar les cançons. Sovint hi ha baralles perquè qui acaba signant el disc és el grup, i no sempre les coses es fan com vol el productor. El fet de produir-me les cançons jo mateix em facilita les coses, perquè tinc molt clar com vull que sonin.

—Ara prepareu material nou, tant de l'Estanislau com d'*U_mä*?

—Malgrat que començo les actuacions de l'últim disc de l'Estanislau, ja rumio i preparo el proper disc. A més, acabem de reeditar el disc *U_mä*, amb vídeos i alguna cançó nova. També preparo alguna cosa meua, a part del disc de la Maria. Serà la Björk catalana! [Riu.] Tinc, a part de tot això, un disc en

“Quan tenia deu mesos ja donava cops a la taula perquè em possessin música”

solitari a mig fer que mai no sé si és el moment de treure'l a la llum. I, com a productor, faig quatre discos.

—Tot plegat sense comptar les bandes sonores que us encarreguen.

—Fer música m'agrada des que tenia deu mesos, quan em comunicava amb els pares donant cops a la taula perquè possessin la cançó que jo volia. [Riu.] Així doncs, no em queixo gens. Ara preparo la banda sonora del film *Suspicious Minds*, que s'estrenarà al festival de Canes i on sortiran actors espanyols molt bons. Anteriorment, vaig treballar al film *Zulo*, amb el qual vam rebre premis arreu del món.

—I què en penseu del futur de la indústria discogràfica?

—S'adaptarà als nous temps, com sempre ha fet. Haurà d'entendre que cada vegada més tot tendeix al management de concerts. Tot i això, molta gent encara vol el disc, tocar-lo, tenir el llibret. A tot plegat hi hem de sumar que ara qualsevol pot enregistrar un disc i penjar-lo a internet. El temps, però, posa les coses a lloc i no tothom acaba triomfant, ni de bon tros.

Oriol March Ledesma

“El rock català no era original, sinó una còpia del que feien a l'estranger traslladada aquí”